

en l'execució i en la dansa, que porta ja viu prop d'un segle: a En Pep Ventura, el genial reformador i a l'amic bondadós, fins després que no ha pogut escriure més sardanes, que ens contempla, segurament satisfet per la seva obra, i que ens escolta des de més amunt de les estrelles, content d'haver-nos pogut infondre el seu entusiasme i la seva ànima d'artista, amb tanta intensitat, que fins i tot després de molts anys d'haver-nos deixat, i de les grans evolucions i canvis, de vegades diametral, en els gustos i en la manera de fer de les gents del nostre país, ha perdurat i ha continuat el camí que ell havia senyalat, i ho fa en una evolució sospesada, i serena, com l'esperit del nostre poble, i fidel a la seva significació de dansa que ha esdevingut ritual, excelsa revelació de l'esperit del nostre poble, i clara mostra de que nosaltres, sols que ens ho demanin, obrim sempre els braços a tots, vinguin d'allà on vinguin, i de seguida estrenem la mà de tots els que vulguin ésser al nostre costat, i tots junts, dansem sense estridències ni paternalismes, ni discriminacions, incorporats activament a un bell i noble moviment: però quedem sempre lliures d'ésser-hi o de no ésser-hi, sense pressions ni mides: però si hi som, hi restem com sotmesos al ritme i a les regles que són la confirmació d'aquesta llibertat: i tanta força té la sardana, i per això tan alta significació té aquest monument que inaugurem a Figueres, que es transfigura aquest aplec en un universal homenatge d'agraïment al genial reformador per a perpetuar la significació de la nostra dansa, i tots li dediquem aquestes pedres vivificades per l'art, per a agrair col·lectivament a En Pep Ventura la seva genial realització, transformant en conjunt artístic els primitius passos de la sardana i treient de sota el quartà, la gralla i el sac dels gemecs, i elevant-lo, reemplaçat per la tenora i el fiscorn, sobre la muntanya de l'art i del sentiment popular, per tal que les harmonies dels instruments amb els seus timbres peculiars, autèntica orquestra de plaça, tinguessin la categoria definitiva que els hi corresponia en aquesta contribució a la dignitat total de la nostra dansa: i així la sardana confiada als nostres artistes, executants, i compositors, té aquesta categoria actual i no purament arqueològica, elevada per obra d'En Pep, perquè faci, com a llanterna orientadora, la seva llum, plena de significació de la significació que la sardana té en el nostre esperit col·lectiu, i que sigui pilot que il·lumini a tot el poble